

[Indenrigsministeren.]

Ordførerne for Venstre og det konservative Folkeparti. Det forekommer mig dog, at ret stærke Udtalelser, i hvert Tilfælde fra det ærede Venstrepartis Ordførers Side, noget skyldtes dels enkelte Misforstaaelser, dels visse Overdrivelser, der vel kan have deres agitatoriske Interesse, men som vil tabe i Interesse, efterhaanden som man kommer ind paa at forhandle om selve Forslagets Realiteter, og trods knubbede Ord fra det ærede Medlem Hr. Pinholt endte det jo alligevel med, at han kunde tænke sig at forhandle om dette Forslag. I den Henseende var det ærede Medlem Hr. Pinholt ikke nær saa tapper som det ærede Medlem Hr. Fibiger, der efter sine Udtalelser at dømme afgjort tilhører den Gruppe af Soldater, der aldrig overgiver sig, men kun kan falde.

Efter den Maade, Oppositionen har taget paa Forslaget, og hvorved man til Dels har søgt at udviske de Linier, der gaar gennem det, skal jeg tillade mig i mit Svar at gaa systematisk frem efter selve Lovforslagets reelle Indhold. Forinden vil jeg dog gerne rette en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Pinholt. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at han forstod i det hele taget ikke Forslagets Fremsettelse, for, sagde det ærede Medlem, i 1926 fik vi jo gennemført en kommunal Grundskyldslovgivning, og den var et Fremskridt, og derfor maa vi nu vente og søge den videre afprøvet, inden yderligere Lovforslag bør fremkomme.

Ja, deri har det ærede Medlem Ret: Loven af 1926 var et Fremskridt; men jeg beder om, at man lægger Mærke til, at naar det ærede Medlem Hr. Pinholt paa sit Partis Vegne fire Aar efter, at denne Lov er gennemført, kan betegne den som et Fremskridt, saa ligger deri jo netop, at denne Lovgivning har været afprøvet i en saadan Grad, at man har Ret til at betegne den som et Fremskridt, og derfor bliver Forskellen mellem det ærede Medlem og mig denne, at jeg drager deraf den Slutning, at saa maa man gaa endnu et Trin paa Fremskridtets Vej, medens det ærede Medlem standser ængstelig og ser hen til det ærede Medlem Hr. Fibiger, om det nu ogsaa gaar an at gaa et Skridt videre.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt fremsatte derefter en Udtalelse, der kunde forstaas saaledes, at naar der nu af mig fremsattes et Forslag som nærværende, da var det i Modstrid med Tilsagn eller Løfter fra de nuværende Regeringspartiers Side ved

Lovens Gennemførelse i 1926. Det maa jeg afgjort afvise. Mit Partis Ordfører ved den paagældende Lejlighed, da Forslaget i 1926 blev vedtaget ved sidste Behandling her i Folketinget, var det daværende ærede Medlem Hr. Henningsen, og han gav netop — det findes i Folketingstidende for 1925—26, Sp. 6599 — Udtryk for, at han opfattede denne Lov som et Fremskridt. Han betegnede Lovforslagets Gennemførelse som et Sporskifte i vor kommunale Ejendomsskatte-lovgivning, men føjede til, at vi forbeholdt os fra vor Side vor Ret til at arbejde videre for at videreføre den Lovgivning, der herigennem var skabt. Denne Videreførelse er det, dette Lovforslag her indeholder.

Efter Lovforslagets reelle Indhold kan det deles i fire Afsnit. Første Afsnit omfatter de Bestemmelser, hvor Lovforslaget *paabyder* Ændringer i den nuværende kommunale Ejendomsbeskatning, og det ærede Medlem Hr. Fisker har saa ubetinget Ret i, at dette Afsnit er den vigtigste Del af Forslaget med Hensyn til dets fremtidige Virkninger, dette Afsnit, hvori det bestemmes, at al fremtidigt Byggeri skal være skattefrit, hvad enten det drejer sig om Beboelsesbygninger eller om Erhvervsbygninger, at Ejendomsskylden i det hele taget ikke skal kunne stige, og at fremtidig eventuel Nedgang i Ejendomsbeskatningen skal ske paa Ejendomsskyldens Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Duborg spurgte i denne Forbindelse, hvad det vilde sige, at Nybyggeriet skulde være skattefrit, hvorledes det forholdt sig i et Tilfælde, hvor en Gaard var brændt og Nybygninger skulde opføres, eller gamle Bygninger blev nedrevet og nye skulde opføres, eller i Tilfælde, hvor ny Tilbygning finder Sted. Det ærede Medlem vil finde Svaret i Lovforslagets § 1, den nye § 3, hvor det siges, at den kommunale Ejendomsskyld opkræves med en bestemt Promille af det afgiftspligtige Beløb, der for hver enkelt Ejendom var Grundlag for Ejendomsskyldens Paaligning i Skatteaaret 1929—30. Med andre Ord, det afgiftspligtige Beløb, der findes paa Ejendommen i 1929—30, fastlægges. I de Tilfælde, det ærede Medlem fremdrog, vil Forholdet kort sagt være dette, at efter at de nye Bygninger er opført, vil deres Ejendomsskyld være nøjagtigt den samme, som før de blev opført. Heraf vil det ærede Medlem jo skønne, at hans Udtalelser om de administrative Vanskeligheder, der skulde være forbundet med hele den Bestemmelse, ikke har nogen Realitet bag sig. Tværtimod, der kan overhovedet ikke blive Tale om administrative